

ЗАКОН ЗА ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО

В сила от 19.11.2012 г.

Обн. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. ДВ. бр.82 от 26 Октомври 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.102 от 21 Декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.103 от 28 Декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.50 от 7 Юни 2013г., изм. ДВ. бр.66 от 26 Юли 2013г., изм. ДВ. бр.98 от 28 Ноември 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., доп. ДВ. бр.22 от 24 Март 2015г., изм. ДВ. бр.74 от 26 Септември 2015г., изм. ДВ. бр.95 от 8 Декември 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.103 от 27 Декември 2016г., изм. ДВ. бр.58 от 18 Юли 2017г., изм. ДВ. бр.91 от 14 Ноември 2017г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) С този закон се уреждат условията и редът за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество.

(2) За имущество по ал. 1 се смята имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник.

Чл. 2. (Обявен за противоконституционен в частта "или административнонаказателното" с РКС № 13 от 2012 г. - ДВ, бр. 82 от 2012 г.) Производството по този закон се провежда независимо от наказателното **или административнонаказателното** производство срещу проверяваното лице и/или свързаните с него лица.

Чл. 3. (1) (Обявена за противоконституционна в частта "и да се възстанови чувството за справедливост у гражданите" с РКС № 13 от 2012 г. - ДВ, бр. 82 от 2012 г.) Законът има за цел да се защитят интересите на обществото **и да се възстанови чувството на справедливост у гражданите** чрез предотвратяване и ограничаване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) За постигане на целта по ал. 1 могат да се налагат ограничения на собствеността, като се съблюдава правото на защита на засегнатите лица и на пострадалите от престъпления и не се допуска риск от несправедливост.

Чл. 4. Ограниченията на собствеността, предвидени в този закон, се прилагат в степента, която е необходима за постигане целта на закона.

Глава втора. ОРГАНИ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО

Чл. 5. (1) Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, наричана по-нататък "комисията", е независим специализиран постояннодействащ държавен орган.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Комисията е юридическо лице със седалище София.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 21.12.2012 г.) Дейността на комисията се подпомага от администрация, която включва и териториалните ѝ звена, които са със статут на дирекции. За администрацията на комисията се прилага Законът за администрацията, доколкото друго не е предвидено в този закон.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 21.12.2012 г., изм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Районите на териториалните звена на комисията и организацията на работа се определят с правилника по чл. 20. Териториалните звена се ръководят от директори и се подпомагат в дейността си от инспектори.

(5) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 21.12.2012 г.) Дейността на администрацията се осъществява от държавни служители и от служители, работещи по трудово правоотношение. За служителите по трудово правоотношение се прилага чл. 107а от Кодекса на труда.

Чл. 6. (1) Комисията е колективен орган, който се състои от петима членове, включително председател и заместник-председател.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) Председател на комисията може да бъде лице с висше юридическо образование и най-малко 10 години стаж по специалността. Заместник-председател и членове на комисията могат да са лица с висше юридическо или икономическо образование и най-малко 5 години стаж по специалността.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) Председателят на комисията се назначава от министър-председателя. Заместник-председателят и двама от членовете се избират от Народното събрание по предложение на народните представители, а един от членовете се назначава от президента на републиката.

(4) Народното събрание не може да избира в състава на комисията повече от един член, предложен от една и съща парламентарна група.

(5) Мандатът на комисията е 5 години и започва да тече от деня на попълването на състава ѝ.

(6) (Нова - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Председателят на комисията е първостепенен разпоредител с бюджет.

Чл. 7. (1) Предложенията за заместник-председател и за членове от квотата на Народното събрание се внасят в Народното събрание не по-рано от три месеца и не по-късно от два месеца преди изтичането на мандата на комисията и се публикуват на [интернет страницата](#) на Народното събрание.

(2) Съответната комисия на Народното събрание провежда изслушване на предложените кандидати, които отговарят на изискванията на закона, и внася в Народното събрание доклад, който обобщава резултатите от него.

(3) Народното събрание избира поотделно заместник-председател и двама членове на комисията.

Чл. 8. (1) Член на комисията може да бъде дееспособен български гражданин, който:

1. не е осъждан за умишлено престъпление от общ характер независимо от реабилитацията;

2. не е освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление от общ характер с налагане на административно наказание;

3. не е лишаван от правото да заема определена държавна длъжност или да упражнява определена професия или дейност.

4. (отм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.)

(2) (Доп. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Член на комисията няма право на повече от два последователни мандата.

(3) Член на комисията не може да:

1. заема длъжност в държавни или общински органи;

2. упражнява търговска дейност или да е съдружник, управител или да участва в надзорни, управителни или контролни органи на търговско дружество, кооперация, държавно предприятие или юридическо лице с нестопанска цел;

3. получава възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, с търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец освен за научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права;

4. упражнява свободна професия или друга платена професионална дейност;

5. членува в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, да извършва политическа дейност или да извършва дейности, които засягат независимостта му.

(4) При наличие на несъвместимост по ал. 3 избраният, съответно назначеният член на комисията е длъжен в едномесечен срок от избирането, съответно назначаването да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта.

(5) (Нова - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) След изтичане на мандата на комисията или при предсрочно прекратяване на правоотношението на основание чл. 9, ал. 1, т. 2 член на комисията, заемал длъжността съдия, прокурор или следовател, се възстановява на заеманата длъжност преди избора или назначаването му, като времето, през което е бил член на комисията, се зачита за стаж по чл. 164, ал. 1 - 7 от Закона за съдебната власт.

Чл. 9. (1) Правоотношението на член на комисията се прекратява предсрочно от съответния орган при:

1. смърт;

2. подаване на оставка;

3. обективна невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от 6 месеца;

4. осъждане за умишлено престъпление от общ характер или освобождаване от наказателна отговорност за умишлено престъпление от общ характер с налагане на административно наказание;

5. несъвместимост по чл. 8, ал. 3, ако не са предприети необходимите действия за отстраняването ѝ в едномесечен срок от избирането, съответно от назначаването;

6. тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения;
7. влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

8. (отм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.)

9. (отм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.)

(2) При настъпване на обстоятелствата по ал. 1 се уведомява органът по избора, съответно по назначаването за извършване на нов избор, съответно назначаване.

(3) При предсрочно освобождаване на член на комисията органът по избора, съответно по назначаването избира, съответно назначава нов член в едномесечен срок от освобождаването, който довършва мандата.

Чл. 10. (1) Председателят на комисията получава основно месечно възнаграждение в размер 85 на сто от основното месечно възнаграждение на председателя на Народното събрание.

(2) Заместник-председателят получава основно месечно възнаграждение в размер 80 на сто от възнаграждението на председателя на комисията.

(3) Останалите членове на комисията получават основно месечно възнаграждение в размер 75 на сто от възнаграждението на председателя на комисията.

(4) Членовете на комисията нямат право на допълнително материално стимулиране.

Чл. 11. (1) Комисията приема решения за:

1. образуване на производство по този закон; производството включва внасяне в съда на искане за налагане на обезпечителни мерки и на иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество;

2. прекратяване на проверката по чл. 27 или за удължаване на срока ѝ;

3. отказ за образуване на производство по този закон;

4. прекратяване на производството по този закон;

5. сключване на спогодба по чл. 79;

6. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 21.12.2012 г., изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) назначаване на директорите на териториалните дирекции и на инспекторите, както и за изменение и прекратяване на правоотношенията им;

7. осъществяване на други правомощия, предвидени в този закон.

(2) Решенията на комисията се приемат с мнозинство повече от половината от всички членове и се мотивират. В мотивите се посочват фактите, доказателствата, въз основа на които те са установени, както и направените правни изводи.

(3) Мотивираните откази на комисията по ал. 1, т. 3 се публикуват незабавно на [интернет страницата](#) на комисията при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и на Закона за защита на класифицираната информация.

(4) За заседанията на комисията се води протокол.

(5) (Обявена за противоконституционна с РКС № 2 от 2013 г. - ДВ, бр. 50 от 2013 г.) **Решенията подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на решението не спира неговото изпълнение.**

Чл. 12. (1) Председателят на комисията:

1. представлява комисията;

2. организира и ръководи дейността ѝ;
3. насрочва и ръководи заседанията;
4. контролира и отговаря за изпълнението на бюджета;
5. издава наказателни постановления за извършени нарушения по този закон;
6. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 21.12.2012 г.) упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители и на работодател по отношение на служителите, работещи по трудово правоотношение в администрацията на комисията.

(2) Заместник-председателят на комисията подпомага председателя и го замества при негово отсъствие.

Чл. 13. (1) Органи на комисията са директорите на териториалните дирекции и инспекторите в тях.

(2) За директори на териториалните дирекции се назначават лица, които имат висше юридическо или икономическо образование и най-малко 5 години стаж по специалността и отговарят на изискванията за заемане на длъжността по чл. 8, ал. 1, както и на изискванията за несъвместимост по чл. 8, ал. 3, след провеждане на конкурс.

(3) За инспектори в териториалните дирекции се назначават лица с висше юридическо или икономическо образование, които отговарят на изискванията за несъвместимост по чл. 8, ал. 3, след провеждане на конкурс.

Чл. 14. (1) Народното събрание осъществява парламентарен контрол върху дейността на комисията.

(2) Членовете на комисията са длъжни при покана да се явят в Народното събрание и да предоставят исканата информация.

Чл. 15. (1) Комисията ежегодно до 31 март представя в Народното събрание доклад за дейността си.

(2) Докладът се предоставя и на президента на републиката, и на Министерския съвет и се публикува на [страницата](#) на комисията в интернет.

Чл. 16. (1) Информацията, която е станала известна на членовете на комисията, на директорите и на инспекторите в териториалните дирекции, както и на служителите в администрацията при или по повод изпълнението на задълженията им, е служебна тайна.

(2) При встъпването си в длъжност лицата по ал. 1 подписват декларация, че няма да разгласяват информацията по време на заемане на длъжността и след освобождаването им.

(3) Членовете на комисията, директорите на териториалните дирекции, инспекторите и служителите в администрацията подписват декларация за частни интереси и декларация за частен интерес по конкретен повод.

Чл. 17. Членовете на комисията и директорите на териториалните дирекции не носят имуществена отговорност за причинени вреди при упражняване на възложените

им по този закон правомощия, освен ако вредите са настъпили в резултат на умишлено престъпление от общ характер.

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Членовете на комисията, директорите на териториалните дирекции и инспекторите се застраховат за застраховка "Злополука" и застраховка "Живот" при или по повод изпълнение на служебните си задължения за сметка на държавния бюджет.

Чл. 19. (1) Стажът на членовете на комисията и на директорите и инспекторите в териториалните дирекции, както и на лицата в администрацията, заемащи длъжност, за която се изисква висше юридическо образование и юридическа правоспособност, се зачита за юридически стаж.

(2) Стажът на лицата по ал. 1, заемащи длъжност, за която се изисква висше икономическо образование, се зачита за стаж по специалността в общественния сектор.

Чл. 20. (1) Устройството и дейността на комисията и на нейната администрация се уреждат с правилник.

(2) Правилникът се приема от комисията и се обнародва в "Държавен вестник".

Глава трета.

УСТАНОВЯВАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО

Чл. 21. (1) Комисията образува производство по този закон, когато може да се направи обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито.

(2) Обосновано предположение е налице, когато след проверка се установи значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице.

Чл. 22. (1) Проверката по чл. 21, ал. 2 започва с акт на директора на съответната териториална дирекция, когато лице е привлечено като обвиняем за престъпление по:

1. член 108а, ал. 1 - 3 и чл. 109, ал. 3;

2. член 116, ал. 1, т. 7 и 10;

3. член 142;

4. (изм. - ДВ, бр. 74 от 2015 г.) членове 155, 156, чл. 158а, ал. 4 и чл. 159, ал. 5;

5. членове 159а - 159г;

6. член 196а;

7. член 199;

8. членове 201 - 203;

9. член 208, ал. 3, 4 и 5;

10. член 209, ал. 1 и 2, чл. 210, 211, чл. 212, ал. 3, 4 и 5 и чл. 212а;

11. членове 213а - 214;

12. член 215, ал. 2, т. 1 и 3;

13. член 219, ал. 3 и 4, чл. 220, ал. 2 и чл. 225в, ал. 1 и 2;

14. член 227в, ал. 2;

15. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) член 233, ал. 1 и 2, чл. 234, ал. 2, чл. 234а, 234б и чл. 235, ал. 3 - 5;

16. членове 242 - 242а;

17. членове 243 - 246, чл. 248а, ал. 5 и чл. 249 - 252;

18. член 253, чл. 253а, ал. 1 и 2, чл. 254б, ал. 2, чл. 255 - 256, чл. 259 и чл. 260, ал. 1;

19. член 280;

20. членове 282, 283 и 283а;

21. членове 301 - 305а, чл. 307в и 307г;

22. член 308, ал. 2 и 3 и чл. 310, ал. 1;

23. член 321, ал. 1 - 3 и 6, чл. 321а, ал. 1 и 2 и чл. 327, ал. 1 - 3;

24. член 337, ал. 1 - 4, чл. 339, ал. 2 и чл. 346, ал. 2, т. 4, ал. 3 и 6;

25. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) член 354а, ал. 1, 2 и 4, чл. 354б, ал. 4 - 6 и чл. 354в, ал. 1 - 3 от Наказателния кодекс.

(2) Проверката започва и когато лице не е било привлечено като обвиняем за престъпление по ал. 1 поради това, че е отказано образуване на наказателно производство или образуваното наказателно производство е било прекратено, тъй като:

1. е последвала амнистия;

2. е изтекла предвидената в закона давност;

3. след извършване на престъплението деецът е изпаднал в продължително разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта;

4. деецът е починал;

5. по отношение на лицето е допуснат трансфер на наказателно производство в друга държава.

(3) Проверката започва и когато наказателното производство за престъпление по ал. 1 е спряно и лицето не може да бъде привлечено като обвиняем, тъй като:

1. след извършване на престъплението е изпаднало в краткотрайно разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта или има друго тежко заболяване;

2. притежава имунитет;

3. е с неизвестен адрес и не може да бъде намерено.

Чл. 23. Проверка по чл. 21, ал. 2 започва и когато съгласно българското законодателство има признат акт на чуждестранен съд за някое от престъпленията по чл. 22, ал. 1 или за административно нарушение по чл. 24, ал. 1.

Чл. 24. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Проверката по чл. 21, ал. 2 започва с акт на директора на съответната териториална дирекция въз основа на уведомление от административнонаказващия орган, когато срещу лице има влязъл в сила акт за административно нарушение от естество да създава облага, ако облагата е на стойност над 100 000 лв. към момента на придобиването ѝ, и не може да бъде отнета по друг ред.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа информация за:

1. лицето, на което е наложено административно наказание с влязъл в сила акт;

2. административното нарушение;

3. имуществото на лицето, ако има данни за него.

(3) (Обявена за противоконституционна с РКС № 13 от 2012 г. - ДВ, бр. 82 от 2012 г.) **Държавните и общинските органи или длъжностните лица, на които по служба е**

станало известно, че е придобита облага от административно нарушение на стойност над 150 000 лв. към момента на придобиването ѝ, която не може да бъде отнета по друг ред, са длъжни незабавно да уведомят директора на съответната териториална дирекция и да му изпратят материалите по преписката.

(4) (Обявена за противоконституционна с РКС № 13 от 2012 г. - ДВ, бр. 82 от 2012 г.) Гражданите, на които са станали известни обстоятелства по ал. 3, могат да уведомят комисията за тях.

Чл. 25. (1) Проверката в случаите по чл. 22 започва въз основа на уведомление от прокурора до директора на съответната териториална дирекция.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа информация за:

1. лицето, за което е налице съответното основание по чл. 22;
2. престъплението, за което лицето е привлечено като обвиняем;
3. имуществото на лицето, ако има данни за него.

(3) Министерството на правосъдието уведомява комисията за всеки случай на образувано наказателно производство в друга държава или за влязла в сила присъда на чуждестранен съд срещу български граждани за престъпления, съответни на посочените в чл. 22, ал. 1.

(4) Върховната касационна прокуратура и Министерството на правосъдието уведомяват комисията при трансфер на наказателно производство.

Чл. 26. Проверката пред комисията не може да се образува по анонимен сигнал.

Чл. 27. (1) Проверката по чл. 21, ал. 2 продължава до една година.

(2) Комисията може еднократно да удължи срока по ал. 1 с още 6 месеца.

(3) (Обявена за противоконституционна в частта "петнадесет години" с РКС № 13 от 2012 г. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) Проверката обхваща период от 10 години назад, считано от датата на започването ѝ.

(4) Въз основа на резултатите от проверката, в едномесечен срок от приключването ѝ, директорът на съответната териториална дирекция изготвя мотивиран доклад до комисията със заключение за:

1. удължаване на срока на проверката;
2. прекратяване на проверката;
3. образуване на производство по този закон.

Глава четвърта.

ПРАВОМОЩИЯ НА ОРГАНИТЕ НА КОМИСИЯТА ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРОВЕРКА

Чл. 28. (1) (Предишен текст на чл. 28 - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) За проверявания период по чл. 27, ал. 3 органите по чл. 13, ал. 1 събират сведения за:

1. имуществото, неговото местонахождение, стойността и правното основание за придобиването му;
2. пазарната стойност на имуществото към момента на придобиването;
3. пазарната стойност на имуществото към момента на проверката;
4. преобразуване на имуществото;

5. приходите и разходите за обичайна дейност и извънредните приходи и разходи на юридическото лице;

6. обичайните и извънредните доходи и разходи за издръжка на физическото лице и на членовете на семейството му;

7. платените публичноправни парични задължения към държавата и общините;

8. сделките с имуществото на юридическото лице;

9. сделките с имуществото на проверяваното лице и на членовете на семейството му;

10. пътуванията в чужбина на проверяваното лице и на членовете на семейството му, както и на лицата, които представляват юридическото лице;

11. обезпеченията и тежестите, наложени върху имуществото, както и задълженията, които са поети;

12. други обстоятелства, които имат значение за изясняване произхода на имуществото, начина на придобиването и на преобразуването му.

(2) (Нова - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) При осъществяване на проверката по чл. 21, ал. 2 органите по чл. 13, ал. 1 имат право да:

1. изискват обяснения от проверяваното лице и свързаните с него лица;

2. изискват сведения.

Чл. 29. (1) (Предишен текст на чл. 29 - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Комисията и директорите на териториалните дирекции могат да поискат от съда разкриване на банковата тайна, на търговската тайна по чл. 35, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти и сведенията по чл. 133, ал. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, когато това е необходимо за постигане на целта на закона.

(2) (Нова - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Комисията и директорите на териториалните дирекции могат да изискват от застрахователите разкриване на застрахователната тайна за проверяваните лица.

Глава пета.

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ДРУГИ ДЪРЖАВНИ ОРГАНИ

Чл. 30. (1) За постигане на целта на закона органите по чл. 13, ал. 1, прокуратурата, Министерството на вътрешните работи, органите на Държавна агенция "Национална сигурност", органите по приходите и органите на Агенция "Митници" съобразно предоставената им компетентност извършват проверка на източниците за придобиване на имуществото.

(2) Редът и сроковете за осъществяване на взаимодействието се определят със съвместна инструкция на комисията, председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", министъра на вътрешните работи, министъра на финансите и главния прокурор.

Чл. 31. Прокурорите, на които е възложено да наблюдават досъдебни производства за престъпление по чл. 22, ал. 1, незабавно уведомяват директора на съответната териториална дирекция за:

1. (отм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.)

2. постановленията, с които се отказва образуване или образуваното досъдебно производство се спира или прекратява, както и тези, с които се възобновява спряното производство за престъпление по чл. 22, ал. 1, на основанията, посочени в чл. 22, ал. 2 и 3;

3. внасянето на обвинителен акт в съда;
4. наложените обезпечителни мерки върху имуществото на обвиняемия.

Чл. 32. (1) (Предишен текст на чл. 32 - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Директорите на териториалните дирекции могат да отправят писмено искане до компетентните органи по приходите за разкриване на данъчна и осигурителна информация за проверяваните лица.

(2) (Нова - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Директорите на териториалните дирекции могат да изискват от Националния статистически институт предоставяне на информация за годишните финансови отчети на юридическите лица, представляваща статистическа тайна.

Чл. 33. Директорите на териториалните дирекции предоставят на органите на Националната агенция за приходите информация за отнетото в полза на държавата имущество и за неговото местонахождение.

Чл. 34. (1) При изпълнение на правомощията си по този закон органите по чл. 13, ал. 1 могат да искат съдействие и сведения от държавните и общинските органи, търговците, кредитните институции, както и от други юридически лица, от нотариуси и съдебни изпълнители.

(2) Органите и лицата по ал. 1 са длъжни да предоставят сведенията в срок до един месец от поискването им, с изключение на тези, които се предоставят по специален ред.

(3) Обменът на класифицирана информация се извършва в съответствие със Закона за защита на класифицираната информация.

(4) Обработването на лични данни се извършва в съответствие със Закона за защита на личните данни.

Чл. 35. За всяко действие по този закон органите по чл. 13, ал. 1 съставят протокол, освен когато извършеното действие е удостоверено с друг документ.

Чл. 36. Лицата, на които при или по повод изпълнение на служебните им задължения е станала известна информация за извършваната проверка, нямат право да я разгласяват.

Глава шеста.

ОБЕЗПЕЧИТЕЛНИ МЕРКИ И ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО

Раздел I.

Обезпечителни мерки

Чл. 37. (1) Комисията приема решение за внасяне в съда на искане за обезпечение на бъдещ иск за отнемане на имущество въз основа на доклад на директора на съответната териториална дирекция, когато от проверката са събрани

достатъчно данни, от които да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито.

(2) В решението по ал. 1 се посочват наложените до момента тежести и обезпечения върху имуществото.

(3) Комисията внася искане за обезпечение на бъдещ иск за отнемане на незаконно придобито имущество в окръжния съд по постоянния адрес на лицето, съответно по седалището на юридическото лице. Когато в имуществото е включен недвижим имот, искането се внася в окръжния съд по местонахождението на имота, а когато в имуществото има няколко недвижими имота - в окръжния съд по местонахождението на имота с най-висока данъчна оценка.

(4) Комисията не може да иска налагането на обезпечителни мерки върху имущество на физическо лице, което не подлежи на принудително изпълнение съгласно чл. 444 от Гражданския процесуален кодекс, както и върху парични средства на юридическо лице и на едноличен търговец, предназначени за заплащане на трудови възнаграждения и осигурителни вноски на персонала само ако са начислени по отделна аналитична счетоводна сметка.

(5) Когато не са налице достатъчно данни, от които да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито, комисията приема решение за отказ за образуване на производство по този закон и прекратяване на проверката или приема решение за връщане на преписката за събиране на допълнителни данни.

Чл. 38. (1) Съдът се произнася незабавно с определение, с което допуска или отказва налагането на обезпечителна мярка.

(2) Обезпечение на иска се допуска, когато:

1. без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението за отнемане на имуществото, и

2. искането е подкрепено с достатъчно доказателства, въз основа на които може да се направи обосновано предположение, че лицето притежава или контролира незаконно придобито имущество.

(3) Определението, с което се допуска налагането на обезпечителна мярка, подлежи на незабавно изпълнение.

(4) Определението на съда по обезпечение на иска може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок. За молителя срокът тече от датата на връчване на определението, а за ответника по обезпечението - от датата на връчване на съобщението за наложената обезпечителна мярка от съдебния изпълнител, от службата по вписванията или от съда.

(5) По искане на комисията въз основа на определението на съда се издават отделни обезпечителни заповеди за движимите вещи и за недвижимите имоти с оглед местната компетентност на съдебния изпълнител.

Чл. 39. (1) Съдът може да наложи обезпечителните мерки по чл. 397, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс.

(2) Обезпечителните мерки обхващат и лихвите, както и други граждански плодове от имуществото, върху което са наложени.

(3) Съдът може да допусне няколко вида обезпечителни мерки до размера на цената на иска.

(4) По искане на комисията или на директора на съответната териториална

дирекция съдът може да разпорежи запечатване на помещения, оборудване и превозни средства, когато е налице опасност от разпиляване, унищожаване, укриване на или разпореждане със съхраняваното в тях имущество.

Чл. 40. (1) След влизането в сила на определението за налагане на обезпечителни мерки въз основа на мотивирана молба от заинтересованото лице или по искане на комисията съдът може да разреши извършване на плащане или на други разпоредителни действия с имуществото, върху което е наложено обезпечение, в случаите на неотложна необходимост.

(2) Съдът се произнася незабавно с определение, което подлежи на обжалване.

(3) Заличаването на възбраната, вдигането на запора, както и отмяната на другите обезпечителни мерки се извършват въз основа на влязлото в сила определение на съда.

Чл. 41. (1) Обезпечителните мерки се изпълняват по възлагане от комисията от съответния съдия по вписванията и от съдебните изпълнители съобразно местната компетентност, определена в чл. 427, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс.

(2) Вписването на възбрана и налагането на заповор се извършват незабавно.

(3) За действията по изпълнение на обезпечителните мерки не се събират държавни такси.

Чл. 42. (1) Налагането на възбрана върху недвижим имот се извършва по искане на органите по чл. 13, ал. 1 чрез вписване на обезпечителната заповед на съда по разпореждане на съответния съдия по вписванията.

(2) Съдията по вписванията изпраща съобщение до собственика на имуществото, върху което е наложена възбраната - за извършеното вписване.

(3) Особен залог върху търговско предприятие, в което е включен имотът по ал. 1, вписан след възбраната, не може да се противопостави на държавата.

Чл. 43. (1) Заповор върху движима вещь се налага незабавно по искане на органите по чл. 13, ал. 1 с изпращане на съобщение от съдебния изпълнител до ответника по обезпечението.

(2) Заповорт се смята за наложен от получаване на заповорното съобщение.

(3) По искане на органите по чл. 13, ал. 1 съдебният изпълнител извършва опис, оценка и предаване на вещта за пазене на ответника по обезпечението или на трето лице или изземва вещта и я предава за съхранение на органите по чл. 13, ал. 1. Върху вещта може да се поставя заповорен знак (стикер).

(4) Когато вещите са собственост на търговско дружество, съдебният изпълнител изпраща съобщение за вписване на наложения заповор в Централния регистър на особените залози.

Чл. 44. (1) При заповор на кораб или на друго плавателно средство съдебният изпълнител изпраща съобщение до Изпълнителна агенция "Морска администрация" за вписване на заповора в съответните регистри.

(2) При запор на превозно средство съобщение се изпраща до органите на Министерството на вътрешните работи.

(3) При запор на гражданско въздухоплавателно средство съдебният изпълнител изпраща съобщение до Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" за вписване в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) При запор на техника, подлежаща на регистрация по реда на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, съдебният изпълнител изпраща съобщение до съответната областна дирекция "Земеделие".

Чл. 45. (1) Запорът по чл. 44 се смята за наложен от датата на получаване на запорното съобщение от органите, отговарящи за съответните регистри.

(2) На ответника по обезпечението се изпраща съобщение за наложения запор след връчване на запорното съобщение на длъжностното лице към съответния регистър.

(3) Не се допуска промяна на регистрацията на посочените в чл. 44 средства и техника преди вдигането на запора.

(4) Съдебният изпълнител може да поиска от органите на Министерството на вътрешните работи спиране от движение за срок до три месеца на моторно превозно средство, върху което е наложен запор.

Чл. 46. (1) Запор върху вземания, които ответникът по обезпечението има от физическо или юридическо лице, се налага от съдебния изпълнител с изпращането на запорно съобщение на третото задължено лице и на банката, в която третото задължено лице има сметки.

(2) Запорът се смята за наложен от датата и часа на получаване на запорното съобщение от третото задължено лице или от банката, в която лицето има открити банкови сметки.

(3) На ответника по обезпечението се изпраща съобщение за наложения обезпечителен запор след връчване на запорното съобщение на третото задължено лице.

(4) Когато запорираното вземане е обезпечено със залог, на лицето, което държи заложената вещ, се нарежда да я предаде на съдебния изпълнител, който я предоставя за пазене на лице, посочено от органа по чл. 13, ал. 1.

(5) Когато запорираното вземане е обезпечено с ипотека, запорът се отбелязва в съответната книга в службата по вписванията.

(6) Когато за вземанията по ал. 1 има издаден изпълнителен лист, съдебният изпълнител го изземва от лицето, което го държи, и го предава за пазене с протокол на органа по чл. 13, ал. 1.

(7) Погасителна давност за вземането не тече от момента на получаване на запорното съобщение от третото задължено лице.

Чл. 47. (1) В случаите по чл. 46, ал. 6 органите по чл. 13, ал. 1 имат право да поискат събирането на вземането да бъде възложено на комисията и да се образува самостоятелно изпълнително дело срещу лицето - длъжник по изпълнителния лист.

(2) Събраните суми по изпълнителното дело се превеждат от съдебния изпълнител по сметка на комисията.

Чл. 48. (1) Налагането на запор върху парични средства в национална или чуждестранна валута се извършва чрез описването, изземването и внасянето им по специална банкова сметка на комисията. При преизчисляване на курса на чуждестранната валута се прилага курсът на Българската народна банка за съответната валута към датата на описа.

(2) Налагането на запор върху всички видове банкови сметки на ответника по обезпечението в национална или чуждестранна валута се извършва с изпращане на запорното съобщение до банката.

(3) Запор може да се наложи и върху всички видове вещи, вложени в трезори или касети, както и върху суми, предоставени за доверително управление от ответника по обезпечението.

(4) Запорът по ал. 2 и 3 се смята за наложен от момента на получаване на запорното съобщение от банката. Съобщение за наложения запор до ответника по обезпечението се изпраща след получаване на съобщението от банката.

(5) Връчителят вписва часа и датата на получаване. Когато съобщението е изпратено по пощата, съответното длъжностно лице отбелязва часа и датата на получаването.

Чл. 49. (1) Налагането на запор върху налични ценни книжа се извършва чрез опис по номиналната им стойност и изземването им от съдебния изпълнител.

(2) При налагането на запор върху налични поименни акции или облигации съдебният изпълнител уведомява търговското дружество. Запорът има действие за търговското дружество от получаване на запорното съобщение.

(3) Съдебният изпълнител предава наличните ценни книжа за съхранение в банка, за което се съставя протокол.

Чл. 50. (1) Налагането на запор върху безналични ценни книжа се извършва чрез изпращане на запорно съобщение до Централния депозитар, като едновременно с това се уведомява и търговското дружество.

(2) Запорът има действие от момента на връчване на запорното съобщение на Централния депозитар.

(3) Централният депозитар оповестява незабавно съответния регулиран пазар за наложения запор.

(4) Централният депозитар е длъжен в тридневен срок от получаване на запорното съобщение да предостави на съдебния изпълнител информация за притежаваните от ответника по обезпечението ценни книжа и за наложените по други претенции запори.

(5) Съдебният изпълнител уведомява органите по чл. 13, ал. 1 за получената информация по ал. 4.

Чл. 51. (1) Налагането на запор върху държавни ценни книжа се извършва чрез изпращане на запорно съобщение до Централния депозитар или до Българската народна банка - поддепозитар, и до чуждестранни институции, в които са регистрирани сметки на държавни ценни книжа.

(2) Запорът се смята за наложен от датата на получаване на запорното съобщение от лицето, което води регистър на държавните ценни книжа.

(3) Лицето, което води регистър на държавните ценни книжа, е длъжно в тридневен срок от получаване на запорното съобщение да предостави на съдебния изпълнител информация за притежаваните от ответника по обезпечението ценни книжа и за наложените по други претенции запори.

(4) Съдебният изпълнител уведомява органите по чл. 13, ал. 1 за получената информация по ал. 3.

Чл. 52. (1) Запорът върху ценни книжа обхваща всички имуществени права по ценната книга.

(2) Разпореждането с ценните книжа след получаване на запорното съобщение няма действие по отношение на държавата.

Чл. 53. (1) Запор върху дял от търговско дружество се налага чрез изпращане на запорно съобщение от съдебния изпълнител до Агенцията по вписванията.

(2) Запорът се вписва по реда за вписване на залог върху дял от търговско дружество и се смята за наложен от вписването му в търговския регистър. Агенцията по вписванията уведомява търговското дружество за вписания запор.

Чл. 54. Прехвърлянето на правото на собственост, учредяването и прехвърлянето на вещни права и учредяването на вещни тежести върху възбранения недвижим имот, както и разпореждането със запорираните движими вещи, ценни книжа, дялове и вземания, извършени след момента, от който възбраната или запорът се смятат за наложени, нямат действие спрямо държавата.

Чл. 55. (1) При започване на принудително изпълнение по реда на Гражданския процесуален кодекс, Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и на Закона за особените залози върху имущество и вземания, върху които са наложени обезпечителни мерки по реда на този закон, органът по изпълнението незабавно уведомява комисията и изпраща препис от акта, въз основа на който се извършва изпълнението. Комисията може да поиска от съда отмяна на обезпечителните мерки и замяната им с друго равностойно обезпечение.

(2) Имущество и вземания, върху които са наложени обезпечителни мерки или срещу които е започнало принудително изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс преди налагане на обезпечителните мерки по реда на този закон, се реализират от публичен изпълнител по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс до влизане в сила на съдебното решение за отнемане на имуществото в полза на държавата. Преди започване на принудително изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс публичният изпълнител уведомява комисията и изпраща препис от акта, въз основа на който се извършва изпълнението. Комисията може да поиска от съда отмяна на обезпечителните мерки или замяната им с друго равностойно обезпечение.

Чл. 56. За неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

Раздел II.

Действия след налагането на обезпечителните мерки

Чл. 57. (1) След налагане на обезпечителните мерки органите по чл. 13, ал. 1 поканват проверяваното физическо лице да представи писмена декларация за:

1. притежаваните от него и от членовете на семейството му недвижими имоти и моторни превозни средства, кораби и въздухоплавателни средства, ограничени вещни права върху недвижими имоти, парични влогове, ценни книжа, произведения на изкуството, движими археологически ценности, дялово участие в търговски дружества, вземания, патенти, търговски марки и промишлени образци, както и друго имущество;

2. списък на неговите и на членовете на семейството му банкови сметки в страната и в чужбина;

3. източниците на средства и основанията за придобиване на имуществото и за издръжката на семейството му;

4. сделките с недвижими имоти, движими вещи, дялове и акции в търговски дружества, прехвърляне на предприятие или други търговски или правни сделки с имущество на лицето и на членовете на неговото семейство през проверявания период, както и източниците на средствата за извършването им;

5. задълженията към трети лица;

6. (отм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.)

7. други обстоятелства, свързани с имуществото на проверяваното лице.

(2) (Нова - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Посочените обстоятелства по ал. 1, т. 1 - 7 следва да бъдат подкрепени с документи.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Когато проверяваното лице е починало, неговите наследници и заветници, приели наследството, се поканват да представят декларацията по ал. 1. Когато наследството не е прието, органите по чл. 13, ал. 1 отправят искане по чл. 51 от Закона за наследството.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Лицето представя декларацията в срок 14 дни от получаване на съобщението, а ако е в чужбина - в срок един месец.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Образецът на декларацията се утвърждава с решение на комисията и се публикува в "Държавен вестник".

Чл. 58. Органите по чл. 13, ал. 1 поканват да представят декларация и:

1. третите лица по чл. 64, 65 и 67;

2. лицата, които представляват, управляват или контролират юридическото лице по чл. 66, ал. 1.

Чл. 59. Не може да се правят изводи във вреда на проверяваното лице и на членовете на неговото семейство при отказ да се представи декларация.

Чл. 60. (1) След налагане на обезпечителните мерки комисията осигурява на проверяваното лице възможност за участие в производството.

(2) Органите по чл. 13, ал. 1 уведомяват проверяваното лице, предоставят му за запознаване всички материали, които се отнасят до него, и му дават едномесечен срок, за да направи възражения и да представи доказателства.

(3) Юридическите лица се представляват пред комисията от лицата, които ги

представяват по закон или според устройствените им правила. Когато липсва правило за представителството, юридическото лице се представлява от двама членове на управлението му.

(4) В производството пред комисията проверяваното лице може да се представлява от адвокат или от друго лице по реда на Гражданския процесуален кодекс с писмено пълномощно.

(5) Дадените от проверяваното лице обяснения и подадените декларации по чл. 57 и 58 не може да са основание за започване на наказателно преследване срещу лицата, нито да са доказателство в подкрепа на обвинение.

Чл. 61. (1) След обсъждане на възраженията на проверяваното лице и събиране на посочените от него доказателства директорът на съответната териториална дирекция внася в комисията в едномесечен срок мотивиран доклад. В доклада се посочват:

1. видът и стойността на придобитото имущество;
2. наличието или липсата на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице;
3. доказателствата за знанието или предположението на третите лица, че имуществото е незаконно придобито;
4. доказателствата за наличието или липсата на тежести или на други обезпечения, наложени върху имуществото;
5. други доказателства, на които се основава искането;
6. окончателно заключение.

(2) Комисията в едномесечен срок от внасянето на доклада по ал. 1 приема решение за:

1. (доп. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) прекратяване на производството по преписката, ако от събраните доказателства не се установява или не може да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито; комисията може да сезира изпълнителния директор на Националната агенция за приходите;

2. предявяване на иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество.

Раздел III. Предмет на отнемане

Чл. 62. По реда на този закон се отнема в полза на държавата незаконно придобито имущество.

Чл. 63. (1) Когато не е възможно да се отнеме обособено имущество по чл. 62, отнема се паричната му равностойност, определена по пазарна цена към момента на предявяване на иска за отнемане.

(2) Имуществото по чл. 62 включва:

1. личното имущество на проверяваното лице;
2. имуществото, придобито общо от двамата съпрузи или от лицата във фактическо съжителство;
3. имуществото на ненавършилите пълнолетие деца, и
4. имуществото на съпруга на проверяваното лице, независимо от избора от съпрузите режим на имуществени отношения;

5. имуществото на лицето, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство.

Чл. 64. Сделките, извършени с незаконно придобито имущество, са недействителни по отношение на държавата и даденото по тях подлежи на отнемане, когато са:

1. безвъзмездни сделки с физически или юридически лица;
2. възмездни сделки с трети лица, ако те са знаели или са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито, или са придобили имуществото с цел прикриване на незаконния му произход или на действителните права, свързани с него.

Чл. 65. На отнемане подлежи и незаконно придобито имущество, което лицето е прехвърлило през проверявания период на съпруг, на лице, с което се намира във фактическо съжителство, на бивш съпруг, на роднини по права линия без ограничение в степените, на роднини по съребрена линия - до четвърта степен включително, и по сватовство - до втора степен включително.

Чл. 66. (1) На отнемане подлежи имущество, което проверяваното лице е прехвърлило или е внесло като непарична или парична вноска в капитала на юридическо лице, ако лицата, които управляват или контролират юридическото лице, са знаели или от обстоятелствата са могли да предположат, че имуществото е незаконно придобито.

(2) На отнемане подлежи и незаконно придобито имущество от юридическо лице, което е контролирано от проверяваното лице или свързаните с него лица самостоятелно или съвместно.

(3) Имуществото се отнема и при правоприемство на юридическото лице.

Чл. 67. На отнемане подлежи и имуществото, което е придобито от трето лице за сметка на проверяваното лице, за да се избегне неговото отнемане или да се прикрие произходът му или действителните права върху него.

Чл. 68. До доказване на противното, за движими вещи и парични средства на проверяваното лице се смятат и тези, намерени у него, в жилището му или в други собствени или наети от него помещения, превозни средства, каси или сейфове.

Чл. 69. (1) Незаконно придобитото имущество се оценява по действителната му стойност към момента на неговото придобиване или отчуждаване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Имуществото се оценява към момента на неговото придобиване или отчуждаване, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по пазарна стойност,
2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа - по пазарна стойност;
4. превозните средства - по пазарна стойност;
5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;
6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато тя не може да бъде определена - по счетоводни данни.

Чл. 70. В случаите, когато незаконно придобитото имущество е било частично или изцяло преобразувано в друго имущество, на отнемане подлежи преобразуваното имущество.

Чл. 71. Незаконно придобитото имущество се отнема и от наследници или заветници до размера на полученото от тях.

Чл. 72. В случай че имуществото липсва или е отчуждено, се отнема паричната му равностойност.

Чл. 73. (Обявен за противоконституционен в частта "петнадесетгодишна давност" с РКС № 13 от 2012 г. - ДВ, бр. 82 от 2012 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) Правата на държавата по този закон се погасяват с изтичането на 10-годишна давност.

(2) Давността започва да тече от датата на придобиване на имуществото.

Раздел IV.

Производство пред съда за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество

Чл. 74. (1) Комисията предявява иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество пред окръжния съд, в района на който е постоянният адрес на проверяваното лице, в срок до три месеца от налагане на обезпечителните мерки.

(2) Когато в имуществото е включен и недвижим имот, искът се предявява в окръжния съд по местонахождението на имота, а в случаите, когато в имуществото са включени повече от един недвижим имот - по местонахождението на имота с най-висока данъчна оценка.

(3) Исковата молба и влязлото в сила съдебно решение подлежат на вписване в имотния регистър на Агенцията по вписванията.

(4) Съдът отменя служебно или по искане на заинтересованите лица наложените върху имуществото обезпечителни мерки, ако комисията не представи доказателства, че е предявила иска в законния срок.

Чл. 75. (1) Срещу проверяваното лице и лицата по чл. 64, 65, 66, 67 и 71 се предявява осъдителен иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество.

(2) Комисията предявява искове срещу трети лица за установяване на обстоятелството, че имуществото е незаконно придобито и за обявяване недействителността на правни сделки.

(3) При подаването на исковата молба комисията не внася държавна такса.

Чл. 76. (1) Окръжният съд образува дело и публикува в "Държавен вестник" обявление, съдържащо: номера на делото; данни за постъпилото искане; опис на имуществото, указания за срока, в който заинтересованите лица могат да предявят своите претенции върху имуществото, както и датата, за която се насрочва първото заседание, която не може да е по-рано от три месеца от публикуването на обявлението.

(2) Като ответници в производството се конституират проверяваното лице и лицата, посочени в чл. 64, 65, 66, 67 и 71.

Чл. 77. (1) Съдът заседава по делото в открито заседание.

(2) Комисията се представлява от председателя или от упълномощен от него служител с юридическа правоспособност.

(3) В производството се представят всички доказателства, допустими по Гражданския процесуален кодекс.

(4) В производството пред съда комисията представя доказателства за:

1. вида и стойността на придобитото през проверявания период имущество;
2. обстоятелствата по чл. 22, 23 и 24;
3. наличието на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице;
4. обстоятелствата, че третите лица са знаели или са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито;
5. други обстоятелства, които имат значение за изясняване произхода на имуществото и начина на придобиването му;
6. наличието на тежести и обезпечения върху имуществото, освен наложените по този закон.

(5) Когато се изисква доказването да се извърши с писмен документ, не могат да се правят изводи във вреда на ответника, ако бъде доказано, че документът е загубен или унищожен не по вина на страната.

Чл. 78. (1) След приключване разглеждането на делото съдът се произнася с решение, което подлежи на обжалване по общия ред.

(2) С решението съдът присъжда държавна такса и направените разноски в зависимост от изхода на делото.

Чл. 79. (1) В производството по този закон страните могат да сключат спогодба, с която да се отнеме не по-малко от 75 на сто от имуществото или паричната му равностойност.

(2) Спогодбата се одобрява от съда, ако не противоречи на закона и на добрите нрави.

(3) Спогодбата има последиците на влязло в сила решение от деня на одобряването ѝ и не подлежи на разваляне.

(4) Държавната такса за производството се определя върху сумата, за която е постигната спогодбата, и се поема от страните поравно.

(5) Разноските за производството остават в тежест на страните, както са направени.

Чл. 80. За неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

Глава седма.

УПРАВЛЕНИЕ НА ИМУЩЕСТВО, ВЪРХУ КОЕТО СА НАЛОЖЕНИ ОБЕЗПЕЧИТЕЛНИ МЕРКИ. УПРАВЛЕНИЕ НА ОТНЕТОТО ИМУЩЕСТВО

Раздел I.

Управление на обезпеченото имущество

Чл. 81. (1) Имуществото, върху което е наложено обезпечение, може да се остави за пазене на проверяваното лице или на лицето, което държи имуществото към момента на налагане на обезпечителните мерки.

(2) По искане на комисията съдът назначава за пазач на имуществото друго лице, като определя възнаграждението му.

(3) Възнаграждението се внася от комисията.

(4) Пазачът се избира с оглед на личността му, както и на естеството на вещта и на мястото, където тя се намира или ще се съхранява.

(5) Вещта се предава за пазене срещу подпис.

Чл. 82. (1) Освен задълженията по чл. 469 - 471 от Гражданския процесуален кодекс лицето по чл. 81 има и задължението да уведоми комисията:

1. за всички повреди върху имуществото;

2. за всички производства, засягащи имуществото;

3. за всички действия, свързани с прехвърляне или възникване на права на трети лица върху имуществото, като представи копия от документите, установяващи прехвърлянето или учредяването на правата;

4. за всички действия, свързани с промяна в идентификацията на имота;

5. при опасност от унищожаване или повреждане на имуществото.

(2) Лицето по чл. 81 е длъжно да осигурява достъп на органите по чл. 13, ал. 1 за проверка на състоянието на имуществото.

(3) Комисията може да поиска от съдебния изпълнител да предаде за пазене на друго лице обезпеченото имущество, ако проверяваното лице или лицето, което държи имуществото към момента на налагане на обезпечението, не изпълнява задълженията си.

(4) Разходите, свързани със съхранението и поддържането на обезпеченото имущество, се заплащат от комисията.

Чл. 83. (1) Движимите вещи с историческа стойност се предоставят за съхранение в Националния исторически музей или в друг музей.

(2) Движимите вещи с научна стойност се предоставят за съхранение в Националната библиотека, в съответния институт на Българската академия на науките или в университет.

(3) Движимите вещи от благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях се предоставят за съхранение в Българската народна банка.

(4) Движимите вещи с художествена, антикварна или нумизматична стойност се предоставят за съхранение на Министерството на културата.

(5) Екзотични животни и растения се предоставят на зоологически градини и други институти.

(6) В случаите по ал. 1 - 5 разходите по съхранението и поддържането на обезпеченото имущество се заплащат от комисията.

Чл. 84. (1) По изключение комисията може да поиска от съда разрешение за продажбата на движими вещи, които:

1. могат да се обезценят значително през периода на пазене и запазването им е свързано с големи разходи;

2. подлежат на бърза развала.

(2) Движимите вещи по ал. 1 се продават от съдебния изпълнител на явен търг, който се провежда в 7-дневен срок от постъпване на искането, или се оставят за продажба от търговец в магазин, на стоково тържище или борса, посочени от комисията. Собственикът може да участва на общо основание в търга.

(3) Предаването на вещта се удостоверява с протокол, подписан от съдебния изпълнител или от търговеца. За извършената продажба търговецът получава комисиона.

(4) При липса на документи за извършен санитарен контрол, както и при липса на данни за произход, състав и срок на годност продажбата се извършва след разрешение от Българската агенция по безопасност на храните и органите на регионалните здравни инспекции към Министерството на здравеопазването.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Животни от националния генофонд, сортови семена и посадъчен материал с гарантиран произход се продават от съдебния изпълнител с разрешение на министъра на земеделието, храните и горите или на оправомощено от него длъжностно лице само на други земеделски производители.

(6) Органите по ал. 4 и 5 се произнасят по искането в тридневен срок от постъпването му.

Чл. 85. Събраните суми от имуществото, продадено по реда на чл. 84, се превеждат от съдебния изпълнител по специалната банкова сметка на комисията.

Чл. 86. (1) Комисията води регистър, в който се вписват:

1. лицето, срещу което е образувано производство;

2. имуществото, върху което е наложено обезпечение;

3. данни за собственика и за лицето, което държи имуществото към момента на налагане на обезпечението, както и за пазача на съответното имущество;

4. други данни, които са необходими за индивидуализация на имуществото, върху което е наложено обезпечение.

(2) Образецът на регистъра се утвърждава със заповед на председателя на комисията.

(3) Разпореждането с имотите или обременяването им с тежести, или поемането на каквито и да е задължения от страна на проверяваното лице, които биха довели до затруднения за удовлетворяването на правата по съдебното решение за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, няма действие по отношение на държавата.

(4) Комисията издава удостоверения за наличието на обезпечителни мерки, наложени по този закон, в 7-дневен срок от постъпването на искане от съда, съдебните изпълнители, органите на Националната агенция за приходите и от други държавни органи.

Раздел II.

Управление на отнетото имущество

Чл. 87. (1) Създава се Междуведомствен съвет за управление на отнетото имущество, наричан по-нататък "съвета".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г.) Съветът е колективен орган, който се състои от заместник-министри, определени от министъра на правосъдието, министъра на финансите, министъра на икономиката, министъра на труда и социалната политика и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(3) Председател на съвета е заместник-министър на финансите.

(4) Дейността на съвета се осигурява технически от администрацията на Министерството на финансите.

Чл. 88. (1) Комисията ежесечно уведомява съвета за влезлите в сила съдебни решения за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество.

(2) Комисията незабавно предоставя влезлите в сила съдебни решения за вписване в съответните служби по вписванията - за недвижимите имоти, а за моторните превозни средства - на съответните структурни звена на Министерството на вътрешните работи.

(3) Влезлите в сила съдебни решения за отнемане, издадените въз основа на тях изпълнителни листове и всички други документи, необходими за изпълнение на решението за отнемане, се изпращат от комисията на съвета в тридневен срок от комплектуването на преписката.

(4) За заседанията на съвета комисията изготвя отделен доклад по всеки конкретен случай.

Чл. 89. (1) Съветът предлага на Министерския съвет да предостави за управление на бюджетни организации и общини за изпълнение на техните функции отнетото по реда на този закон имущество или да възложи продажбата му.

(2) Съветът заседава най-малко веднъж на два месеца и приема решения с обикновено мнозинство.

(3) На заседанията на съвета могат да бъдат канени представители на Националното сдружение на общините в Република България, на организации с идеална цел, браншови и професионални организации.

(4) Съветът утвърждава правила за организацията на дейността си.

Чл. 90. (1) Имуществото, за което е взето решение за продажба, се продава от Националната агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Съветът изпраща на Националната агенция за приходите решението по ал. 1 за изпълнение, в 7-дневен срок от приемането му, заедно с комплектуваната преписка по чл. 88, ал. 3.

(3) Ако след изчерпване на способите за продажба по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс имуществото не бъде продадено, Националната агенция за приходите уведомява писмено съвета, като връща преписката за вземане на последващо решение за управление и разпореждане с имуществото.

(4) В случаите, когато имущество е предоставено за управление, съответната бюджетна организация или община възстановява на Националната агенция за приходите разходите, свързани с управлението, съхранението и организирането на продажбата на това имущество.

(5) (Нова - ДВ, бр. 103 от 2016 г., отм. - ДВ, бр. 91 от 2017 г.)

Глава седма "а".

ОБЕЗЩЕТЯВАНЕ НА ПОСТРАДАЛИТЕ ОТ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ ОТ ДЪРЖАВАТА (НОВА - ДВ, БР. 103 ОТ 2012 Г.)

Чл. 90а. (Нов - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) При отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество държавата отговаря спрямо пострадалите до размера на стойността на отнетото имущество за вредите, причинени с престъпление по чл. 22, ал. 1, когато наличното имущество на отговорните за вредите лица не е достатъчно за възстановяването им.

(2) Когато стойността на отнетото имущество е по-малка от общата стойност на задълженията, пострадалите от престъпление се удовлетворяват съразмерно.

(3) След изплащане на обезщетение по ал. 1 и 2 държавата встъпва в правата на обезщетеното лице, освен когато обезщетението съответства изцяло или отчасти на предмета на отнетото имущество.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.)

Глава осма. ОТГОВОРНОСТ

Чл. 91. Всяко лице, претърпяло вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по този закон, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им, може да предяви иск за обезщетение срещу държавата при условията и по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Глава девета. МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Чл. 92. Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество обменя информация за целите на този закон с компетентните органи на други държави и с международни организации въз основа на международни актове и международни договори, които са в сила за Република България.

Глава десета.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 93. (1) За нарушение на задължението по чл. 34 на виновните длъжностни лица се налага глоба от 1000 до 5000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

(2) Когато нарушението на чл. 34 е извършено от търговско дружество, банка или друга кредитна институция, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв.

Чл. 94. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от определени от председателя на комисията длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от председателя на комисията.

(2) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Имущество" е пари, активи от всякакъв вид - материални или нематериални, движими или недвижими вещи или ограничени вещни права.

2. "Контролиране на юридическо лице" е налице, когато:

а) физическо лице пряко или непряко притежава повече от 50 на сто от дяловете или от капитала на юридическото лице и пряко или непряко го контролира;

б) (доп. - ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 24.03.2015 г.) физическо лице е контролиращо по смисъла на § 1в от допълнителните разпоредби на Търговския закон или упражнява контрол по смисъла на § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

в) в полза на физическо лице се управлява или разпределя 50 на сто или повече от имуществото на юридическо лице с нестопанска цел;

г) в полза на група от физически лица е създадено или действа юридическо лице с нестопанска цел.

3. "Членове на семейството" са съпруг, лицето, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство, и ненавършилите пълнолетие деца.

4. (доп. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) "Доходи, приходи и източници на финансиране" са: възнаграждение, получено от лице по трудово и по служебно правоотношение, доходи от извършени услуги с личен труд, доходи от упражняване на свободни професии, чистият доход от предприемаческа дейност, дивиденди и лихви, други доходи от движима и недвижима собственост за придобиването на които е установен законен източник, доходи от селскостопанска дейност и търговия на дребно, други доходи от лотарийни и спортни залагания, лихви, лицензионни и комисионни възнаграждения, приходи от продажба на имущество за придобиването на които е установен законен източник, от застраховка, от съдебни дела, отпуснати банкови кредити и заеми от физически лица, както и всякакви други доходи, приходи и източници на финансиране.

5. "Нетни доходи" са доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му.

6. "Обичайни разходи" са разходите за издръжка на лицето и на членовете на семейството му съобразно данните на Националния статистически институт.

7. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) "Значително несъответствие" е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период.

8. "Преобразуване на имуществото" е налице, когато срещу имуществено право се придобива друго имуществено право - изцяло или отчасти, без съответната част да е незначителна.

9. "Свързани лица" са съпруг или лице, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство; бивш съпруг, бракът с когото е прекратен до 5 години преди началото на проверката на комисията; роднини по права линия без ограничение в степените; роднини по сребрена линия - до четвърта степен включително, и по сватовство - до втора степен включително.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. Законът за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност (обн., ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 86 и 105 от 2005 г., бр. 33 и 75 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 16 от 2008 г., бр. 12, 32 и 42 от 2009 г., бр. 18 и 97 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г.) се отменя.

§ 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) В тримесечен срок от влизането в сила на закона Народното събрание избира, а президентът и министър-председателят назначават членове на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество.

(2) Мандатът на заварените при влизането в сила на закона членове на Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, се прекратява с избирането, съответно назначаването на членовете на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество.

(3) Активите, пасивите, архивът и другите права и задължения на Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, се поемат от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество.

(4) В едномесечен срок от определянето на състава ѝ комисията по ал. 1 приема правилника по чл. 20.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 21.12.2012 г.) Служебните и трудовите правоотношения със служителите на Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност се уреждат при условията и по реда на чл. 87а от Закона за държавния служител, съответно чл. 123, ал. 1 от Кодекса на труда.

§ 4. Назначените до влизането в сила на закона органи по чл. 13, ал. 1 са длъжни в едномесечен срок от влизането му в сила да предприемат необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта по чл. 8, ал. 3, т. 1, 3 и 5.

§ 5. Неприклучилите до влизането в сила на закона проверки и производства за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност, се довършват при условията и по реда на отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност.

§ 6. Законът се прилага и по отношение на имущество, придобито незаконно преди влизането му в сила.

§ 7. В 6-месечен срок от влизането в сила на закона Националната агенция за приходите предава на Междуведомствения съвет за управление на отнето в полза на държавата имущество преписките за непродаденото към датата на влизане в сила на закона имущество, което е отнето в полза на държавата по реда на отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, за вземане на решение по този закон.

§ 8. Инструкцията по чл. 30, ал. 2 се приема в тримесечен срок от влизането в сила на закона.

§ 9. В Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (обн., ДВ, бр. 60 от 1988 г.; изм., бр. 59 от 1993 г., бр. 12 от 1996 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 33 от 2006 г., бр. 43 от 2008 г. и бр. 17 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2:

а) създава се нова ал. 2:

"(2) Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от съдебни актове по Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество.";

б) досегашната ал. 2 става ал. 3.

2. Създава се чл. 2а:

"Отговорност за дейност на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество

Чл. 2а. Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им."

§ 10. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г.) в чл. 3, ал. 2, чл. 4а и 12 думите "Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност" се заменят с "Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество".

§ 11. В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 24, 93 и 95 от 2009 г., бр. 43 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г.) в чл. 35, ал. 6, т. 4 думите "Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност" се заменят с "Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество".

§ 12. В Закона за нотариусите и нотариалната дейност (обн., ДВ, бр. 104 от 1996 г.; изм., бр. 117, 118 и 123 от 1997 г., бр. 24 от 1998 г., бр. 69 от 1999 г., бр. 18 от 2003 г., бр. 29 и 36 от 2004 г., бр. 19 и 43 от 2005 г., бр. 30, 39 и 41 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 50 и 69 от 2008 г., бр. 42, 47 и 82 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 32, 41 и 82 от 2011 г.) в чл. 25, ал. 2 думите "Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност" се заменят със "Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество".

§ 13. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г.) в чл. 62, ал. 6, т. 4 думите "Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност" се заменят с "Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество".

§ 14. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г. и бр. 26 от 2012 г.) в чл. 74, ал. 1, т. 3 думите "Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност" се заменят с "Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество и директорите на териториалните ѝ дирекции".

§ 15. В Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности (обн., ДВ, бр. 38 от 2000 г.; изм., бр. 28 и 74 от 2002 г., бр. 8 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 38 и 73 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 33, 69 и 94 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 18 и 62 от 2010 г.) в чл. 2, ал. 1 се създава т. 26а:

"26а. председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество;"

§ 16. Законът влиза в сила в 6-месечен срок от обнародването му в "Държавен вестник".

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 3 май 2012 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА 2013 Г.**

(ОБН. - ДВ, БР. 102 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2013 Г.)

§ 78. Законът влиза в сила от 1 януари 2013 г. с изключение на параграфи 61, 68 и 73, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

**Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТНЕМАНЕ В
ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО
(ОБН. - ДВ, БР. 103 ОТ 2012 Г.)**

§ 10. Министърът на правосъдието в тримесечен срок от влизането в сила на този закон издава наредбата по чл. 90а, ал. 4.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ПУБЛИЧНИТЕ ФИНАНСИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 15 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2014 Г.)

§ 123. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г. с изключение на § 115, който влиза в сила от 1 януари 2013 г., и § 18, § 114, § 120, § 121 и § 122, които влизат в сила от 1 февруари 2013 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА
ТЕРИТОРИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 66 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 26.07.2013 Г.)

§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА
ТЕРИТОРИЯТА**

(ОБН. - ДВ, БР. 98 ОТ 2014 Г., В СИЛА ОТ 28.11.2014 Г.)

§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БАНКОВАТА
НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 22 ОТ 2015 Г., В СИЛА ОТ 24.03.2015 Г.)

§ 22. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА РЕГИСТРАЦИЯ И
КОНТРОЛ НА ЗЕМЕДЕЛСКАТА И ГОРСКАТА ТЕХНИКА**

(ОБН. - ДВ, БР. 95 ОТ 2015 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2016 Г.)

§ 47. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТНЕМАНЕ В
ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО**

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТНЕМАНЕ В
ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО**

(ОБН. - ДВ, БР. 103 ОТ 2016 Г.)

§ 15. Започналите, но неприключили до влизането в сила на този закон проверки и производства се довършват по досегашния ред.

**Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКАТА АГЕНЦИЯ ПО
БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ**

(ОБН. - ДВ, БР. 58 ОТ 2017 Г., В СИЛА ОТ 18.07.2017 Г.)

§ 76. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".
Релевантни актове от Европейското законодателство

ДИРЕКТИВА 2001/97/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 4 декември 2001 година за изменение на Директива на Съвета 91/308/ЕИО относно превенцията на използването на финансовата система за целите на прането на пари

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 10 юни 1991 година относно предотвратяване използването на финансовата система за изпиране на пари (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 745/2003 НА КОМИСИЯТА от 28 април 2003 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета относно специфични мерки, насочени срещу някои физически и юридически лица, с оглед борбата с тероризма

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2580/2001 НА СЪВЕТА от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и предприятия